

בְּגִלוּפֵי שְׂמָא מְפָרֵשׁ בְּאַרְבַּע סְטִירֵי דְעֶלְמָא מְזַרְחָה
מְעַרְבֵי צְפוּן וְדָרוּם.

מִיבְּאֵל רְשִׁים רְשִׁימוּ לְצַד דְּרוּם. וְכָל אַנְפִּין
מִסְתַּכְּלִין לְגִבְיָהּ. פְּנֵי אֲדָם פְּנֵי אַרְיָה פְּנֵי
שׁוּר פְּנֵי נֶשֶׁר. אָדָם אִיהוּ דְכַר וְנוֹקְבָא, וְלֹא אִקְרִי
אָדָם בַּר הֵנִי וּמַעֲיָה אֲעֲטִירָן צִיּוּרִין דְּרַכְבַּ אֱלֹהִים
רְבוּתִים דְּכְתִיב, (תהלים סח) רַכַּב אֱלֹהִים רְבוּתִים אֶלְפֵי
שְׂנֵאָן.

שְׂנֵאָן בְּלָלָא דְכְּלָהוּ צִיּוּרִין שׁוּר נֶשֶׁר אַרְיָה. וְ
דָּא אִיהוּ אָדָם (דף יח ע"א) פְּשִׁיטוּ דְאֶתְכְּלִיל
בְּחֻדָּא בְּרִזָּא דְכַר וְנוֹקְבָא, וְכְּלָהוּ אֶלְפִין וְרַבְּבָן בְּלָהוּ.
נַפְקֵי מַהֲנֵי רִזָּא שְׂנֵאָן. וּמַהֲנֵי דִיוֹקְנִין מִתְּפָרְשִׁין כָּל
חַד וְחַד בְּסְטִרְיָהוּ כְּמָה דְאֶתְחִי לֹון.

לשון הקודש

רְבוּתִים, שְׂכַתוּב (תהלים סח) רַכַּב אֱלֹהִים
רְבוּתִים אֶלְפֵי שְׂנֵאָן.

שְׂנֵאָן כָּלל שַׁל כָּל הַצִּיּוּרִים, שׁוּר נֶשֶׁר
אַרְיָה. וְזֶהוּ אָדָם, הַתְּפִשְׁטוּת שְׁנַכְלָלָה
בְּאַחַד בְּסוּד זְכָר וְנוֹקְבָה. וְכָל הָאֶלְפִים
וְרַבְּבוּת, כָּלָם יוֹצְאִים מִחֻסוּד הַזֶּה
שְׂנֵאָן. וּמַהֲדֻמְיוֹת הִלְלוּ נִפְרָדִים כָּל אַחַד
וְאַחַד בְּצַדֵיהֶם כְּמוֹ שְׂרָאוּי לְהֶם.

כְּלוּלוֹת בְּהֶם. בְּגִלְל שְׂהֶם פְּנִים גְּדוּלוֹת
וּמַעֲטִירִים בְּהֶם צִיּוּרִים חֲקוּקִים כְּמוֹ
חֲקִיקוֹת שֶׁם הַמְּפָרֵשׁ בְּאַרְבַּעַת צַדֵי
הָעוֹלָם, מְזַרְחָה מְעַרְבֵי צְפוּן וְדָרוּם.

מִיבְּאֵל רוּשֶׁם רְשׁוּם לְצַד דְּרוּם, וְכָל
הַפְּנִים מִסְתַּכְּלִים אֵלָיו. פְּנֵי אֲדָם, פְּנֵי
אַרְיָה, פְּנֵי שׁוּר, פְּנֵי נֶשֶׁר. אָדָם הוּא
זְכָר וְנוֹקְבָה, וְלֹא נִקְרָא אָדָם פְּרִט לְאַלְהָה.
מַעֲטִירִים צִיּוּרִים שַׁל רַכַּב אֱלֹהִים

וְאֵלֵינוּ אָנוּן דְּקָא מִשְׁלֵבָן חַד בְּחַד וְכִלְיָל חַד בְּחַד
 לְמַהוּי כָּל חַד וְחַד כְּלִילָן בְּחֻבְרִיָּה, שׁוֹר
 נֶשֶׁר אַרְיָ"ה אָדָם אֲתַנְהָגָן בְּרֹזָא דְאַרְבַּע שְׂמָחָן
 וְגַלְיָפָאן סְלָקִין לְאַתְנַהָגָא וְלֹאֲסַתְפָּלָא.

סְלִיב לְאַתְנַהָגָא וְלֹאֲסַתְפָּלָא שׁוֹר לְאַנְפֵי אָדָם.
 סְלִיב שְׂמָא חַד מִתְעַטְרָא מְחַקְקָא בְּרֹזָא
 דְתַרְיִן גְּוֹנִין וְאִיהוּ א"ל. כְּדִין אֲתַתְהַדֵּר לְאַחֲזָרָא
 וְכוּרְסִיָּה חָקִיק וְגַלְיָף לִיָּה. וְאַתְרִשִּׁים לְאַתְנַהָגָא בְּרֹזָא
 דְשְׂמָא דָא.

סְלִיב לְאַתְנַהָגָא וְלֹאֲסַתְפָּלָא נֶשֶׁר לְאַנְפֵי אָדָם.
 סְלִיב שְׂמָא אַחְרָא מִתְעַטְרָא מְחַקְקָא בְּרֹזָא
 דְתַרְיִן אַנְפִּין גְּוֹנִין לְאַתְנַהָרָא וְלֹאֲסַתְלָקָא בְּסְלִיקוּ
 בְּעַטְוֶרָא דְלְעִילָא וְאִיהוּ גְדוּל. כְּדִין אֲתַתְהַדֵּר לְאַחֲזָרָא
 וְכוּרְסִיָּה חָקִיק וְגַלְיָף לִיָּה וְאַתְרִשִּׁים לְאַתְנַהָגָא בְּרֹזָא

לשון הקודש

לְאַחֲזָרָא, וְהַכְּפָא חוּקָא וְגוּלְפָא אוֹתוּ, וְנֶרְשָׁם
 לְהַתְנַהָגָא בְּסוּד הַשֵּׁם הַזֶּה.
 עוֹלָה לְהַתְנַהָגָא וְלְהַסְתַּבֵּל נֶשֶׁר אֶל פְּנֵי
 הָאָדָם. עוֹלָה שֵׁם אַחַר, מִתְעַטֵּר מְחַקְקָא
 בְּסוּד שֵׁל שְׁנֵי פְּנִים גְּוֹנִים לְהִיּוֹת מוֹאֵר
 וְלְעֵלוֹת בְּעֵלְיָה בְּעַטְוֶר שְׁלֻמְעֵלָה, וְהוּא
 גְדוּל. אִז חוּזֵר לְאַחֲזָרָא, וְהַכְּפָא חוּקָא
 וְגוּלְפָא אוֹתוּ, וְנֶרְשָׁם לְהַתְנַהָגָא בְּסוּד

וְאֵלָה הֵם שְׂמֵשְׁלָבִים אַחַד בְּאַחַד,
 וְכִלְוִלִים אַחַד בְּאַחַד, לְהִיּוֹת כָּל אַחַד
 וְאַחַד כְּלוּל בְּחֻבְרוֹ. שׁוֹר נֶשֶׁר אַרְיָ"ה
 אָדָם מִתְנַהָגִים בְּסוּד שֵׁל אַרְבַּע שְׂמוֹת
 חֻקִּים עוֹלִים לְהַתְנַהָגָא וְלְהַסְתַּבֵּל.
 עוֹלָה לְהַתְנַהָגָא וְלְהַסְתַּבֵּל שׁוֹר אֶל פְּנֵי
 אָדָם. עוֹלָה שֵׁם אַחַד מִתְעַטֵּר מְחַקְקָא
 בְּסוּד שֵׁל שְׁנֵי גְּוֹנִים, וְהוּא א"ל. אִז חוּזֵר

דְּשָׁמָא דָּא.

סָלִיק לְאַתְנַהֲגָא וּלְאַסְתַּכְּלָא אַרְיָה לְאַנְפֵי אָדָם.
 סָלִיק שְׁמָא אַחְרָא מִתְעַטְרָא מִתְחַקְקָא בְרִזָּא
 דְתֵרִין אַנְפִין גְּזוּגִין לְאַתְתַּקְפָּא וּלְאַתֵּי־שָׂרָא בְתוּקְפָּא
 וְאַיְהוּ גְבוּר. כִּדִּין אֶתְהַדַּר לְאַחֲזָרָא וְכוּרְסִיָּה חָקִיק
 וְגַלְיָף לִיָּה וְאַתְרֵשִׁים לְאַתְנַהֲגָא בְרִזָּא דְשְׁמָא דָּא.

אָדָם אֶסְתַּכְּל בְּכֹלְהוּ וּבְכֹלְהוּ סָלְקוּן וּמְסַתְּכְלִין בֵּיהּ.
 כִּדִּין כְּלָהוּ אַעֲטִיירוּ בְּגִלוּפֵיהוּ בְּצִיּוּרָא דָּא
 בְרִזָּא דְשְׁמָא חַד דְאַקְרִי נֹרָא. וְכִדִּין כְּתִיב עַלֵּיהוּ
 (יחזקאל א) וְדַמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם, כְּלָהוּ כְּלִילָן בְּתַאי
 דִּיּוֹקְנָא. וְתַאי דִּיּוֹקְנָא כְּלִיל לִזְוֵן.

וְעַל רִזָּא דָּא אַקְרִי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא (נחמיה ט) הָאֵל
 הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא. דְּהָא שְׁמָתָן אֵלִין גְּלִיפִין

לשון הקודש

השם הזה.

עוֹלָה לְהַתְנַהֵּג וּלְהַסְתַּכְּל אַרְיָה אֵל פְּנֵי
 אָדָם. עוֹלָה שֵׁם אַחַר מִתְעַטְר מִתְחַקְק
 בְּסוּד שֵׁל שְׁנֵי פְנִים גְּזוּגִים לְהַתְחַזֵּק
 וּלְהַתִּישָׁר בְּתַקְפָּא, וְהוּא גְבוּר. אִזְ חוּזַר
 לְאַחֲזוֹר, וְהַכְּפֵּא חוּקְק וּגְלוּף אוֹתוֹ, וְנִרְשָׁם
 לְהַתְנַהֵּג בְּסוּד הַשֵּׁם הַזֶּה.
 אָדָם מְסַתְּכָל בְּכֹלָם, וְכֹלָם עוֹלִים

וּמְסַתְּכָלִים בּוֹ. אִזְ כְּלָם הַעֲטִירוּ
 בְּחַקִּיקָתָם בְּצִיּוּר זֶה בְּסוּד שֵׁם אַחַד
 שְׁנִקְרָא נֹרָא. וְאִזְ כְּתוּב עַלֵּיהֶם (יחזקאל א)
 וְדַמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם. כְּלָם כְּלוּלִים
 בְּדַמוֹת הַזֶּה. וְהַדַּמוֹת הַזֶּה כּוֹלֶלֶת אוֹתָם.
 וְעַל סוּד זֶה נִקְרָא הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא
 (נחמיה ט) הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא. שְׁתֵּרֵי
 הַשְּׁמוֹת הַלְלוּ חַקוּקִים הֵם לְמַעַלָּה בְּסוּד

אֲנֹן לְעִיל (לְעִילָא) בְּרֹזָא דְרְתִיבָא עֲלָאָה, כְּלִילָא
בְּאַרְבַּע אֲתָנֹן יְהו"ה דְּאִיהוּ שְׁמָא דְכְּלִיל כְּלָא.
דְּיוֹקְנִין אֲלִין מְחַקְקֹן גְּלִיפִן בְּכוּרְסִיָּא. וְכוּרְסִיָּא
גְּלִיפָא מְרַקְמָא בְּהוּ חַד לְיַמִּינָא וְחַד לְשְׁמַאלָא וְחַד
לְקַמָּא וְחַד לְאַחֹרָא רְשִׁימָא בְּאַרְבַּע סְטָרִין דְּעֲלָמָא.

כְּרְסִיָּא כַּד סָלְקָא רְשִׁימָא בְּאַרְבַּע דְּיוֹקְנִין אֲלִין.
אֲלִין אַרְבַּע שְׁמָהֵן עֲלָאִין נְטִלוּן לְהֵאִי
כְּרְסִיָּא, וְכְרְסִיָּא אֲתְכְּלִיל בְּהוּ עַד דְּנִקְטָא וְלִקְטָא
נְפִשִׁין וְעֵנֻגִין וְכְסוּפִין. פִּיּוֹן דְּנִקְטָא וְלִקְטָא אֲנֹן
עֵנֻגִין וְכְסוּפִין, נְחֲתָא מְלִיָּא, פְּאִילָנָא דְּמְלִיָּא עֲנִפִין
לְכָל סְטָר וּמְלִי אָבִין (אִיבִין). פִּיּוֹן דְּנִחְתִּי (דְּנִחְתָּא) נְפִקִי
אֲלִין אַרְבַּע דְּיוֹקְנִין מְצַטִּירִין בְּצִינְרִיָּהוּ גְּלִיפִן
מְנַחֲרִין נְצִיצִין מְלַהֲטִין. וְאֲנֹן זְרַעִין זְרַעָא עַל
עֲלָמָא, כִּדִּין אֲתִקְרִי, עֵשֶׂב מְזַרְעֵ זְרַע, עֵשֶׂב דְּאֲנֹן

לשון הקודש

הָלָלוּ לֹקְחִים אֶת הַכֶּסֶף הַזֶּה, וְהַכֶּסֶף
נִכְלָל בְּהֶם, עַד שְׁלֹקְחָ וְלֹקֵט נְפִשׁוֹת
וְעֵנֻגִים שֶׁל כְּסוּפִים. פִּיּוֹן שְׁלֹקְחָ וְלֹקֵט
אוֹתָם עֵנֻגִים וְכְסוּפִים, יוֹרֵד מֵלֵא כְּמוֹ
עֵץ שֶׁמֵּלֵא עֲנָפִים לְכָל צֶדֶד וּמֵלֵא פְרוֹת.
פִּיּוֹן שֶׁהוּא יוֹרֵד, יוֹצֵאִים אַרְבַּע הַדְּמִיּוֹת
הָלָלוּ מְצִירִים בְּצִינְרִיָּהֶם חֲקוּקִים מְאִירִים
נוֹצְצִים מְלַהֲטִים, וְהֵם זוֹרְעִים זְרַע עַל

הַמְּרַכְבָּה הָעֲלִיוֹנָה, כְּלוּלָה בְּאַרְבַּע
אוֹתִיּוֹת יְהו"ה, שֶׁהוּא הַשֵּׁם שְׁכּוּלֵל הַכֹּל.
הַדְּמִיּוֹת הָאֵלֶּה מְחַקְקוֹת וּגְלוּפּוֹת בְּכֶסֶף,
וְהַכֶּסֶף חֲקוּק מְרַקֵּם בְּהֶם, אֶחָד לְיַמִּין
וְאֶחָד לְשְׁמַאל וְאֶחָד לְפָנִים וְאֶחָד
לְאַחֹר, רְשׁוּם בְּאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם.
הַכֶּסֶף, כְּשֶׁהוּא עוֹלָה, רְשׁוּם בְּאַרְבַּע
הַדְּמִיּוֹת הָלָלוּ. אַרְבַּעַת הַשְּׁמוֹת הָעֲלִיוֹנִים

זרעין זרעא על עלמא.

נפקא (בין) דיוקנא דאדם דכליל כל דיוקנין. בדין
 כתיב עץ פרי עושה פרי למינו. אשר זרעו
 בו על הארץ. לא אפיק זרעא אלא לתועלתא. על
 הארץ אשר זרעו בו דיוקא. מכאן דלית רשו לבר
 נש לאפקא זרעא מניה לבטלא. תציר (נשא רשא) (רשא)
 דהכא לאו איהו מזריע זרע. ובגין כך אתבטל ולא
 קיימא בקיומא פהני אחרנין. דלית ליה דיוקנא
 לאצטירא ולא תגלפא בדיוקנא וצירא כלל. אלא
 אתחזון ולא אתחזון. כל אנון דלא אצטירו בצירא
 ודיוקנא לית לון קיומא. קיימי לפום שעתא
 ואתאכילו באשא דאכלא אשא ומתדרין כמדלקדמין
 ובן בכל יומא.

לשון הקודש

של כאן אינו מזריע זרע, ולכן התבטל
 ולא עומד בקיומו כמו האחרים האלה,
 שאין לו דמות להצטיר ולהחזק בדמות
 וציר כלל. אלא נראים ולא נראים. כל
 אותם שלא הצטירו בציר ודמות, אין
 להם קיום. עומדים לפי שעה ונאכלים
 באש אוכלת אש, וחוזרים כמו קדם ובן
 בכל יום.

העולם, ואז נקרא עשב מזריע זרע,
 העשב שהם זורעים זרע על העולם.
 בין שיוציאת דמות אדם שכוללת כל
 הדמיות, אז כתוב עץ פרי עשה פרי
 למינו אשר זרעו בו על הארץ. לא מוציא
 זרע אלא לתועלת, דוקא על הארץ אשר
 זרעו בו. מכאן שאין רשות לבן אדם
 להוציא זרע ממנו לבטלה. התציר (סוד)

בַּר נָשׁ לְתַתָּא אֵית לִיה דְּיוֹקְנָא וְצִיּוּרָא, וְלֹא אִיהוּ
בְּקִיּוּמָא כְּגוּוּנָא דְּהַנִּי דְּלַעֲלָא. צִיּוּרָא וְדִיּוֹקְנָא
דְּלַעֲלָא (דְּלַעֲלָא). מְצַטִּירִין בְּצִיּוּרֵיהוֹן כְּמַה דְּהוּיִין בְּלֹא
מְלַבּוּשָׁא אַחְרָא לְאַצְטִירָא. וּבְגִין כֹּךְ אֲנּוּן בְּקִיּוּמָא
תְּדִיר. צִיּוּרָא דְּאָדָם לְתַתָּא מְצַטִּירִין בְּצִיּוּרֵיהוּ
בְּמְלַבּוּשָׁא וְלֹא כְּגוּוּנָא (כְּגוּוּנָא) אַחְרָא, וּבְגִין כֹּךְ קִיּוּמִין
בְּקִיּוּמָא זְמַן וְעֵדָן. וּבְכָל לַיְלִיא וְלַיְלִיא מִתְפַּשֵּׁט רוּחָא
מִהָאִי מְלַבּוּשָׁא וּסְלָקָא (לַעֲלָא). וְהָהוּא אִשָּׁא דְּאֶכְלָא
אֶכִּיל לִיה. וּבְתַר אַתְהֵדֵר כְּמִלְקַדְמִין וּמְצַטִּירִין
בְּלַבּוּשֵׁיהוּ. וּבְגִין כֹּךְ לִית לֹון קִיּוּמָא כְּאֲנּוּן דְּיוֹקְנִין
דְּלַעֲלָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (אִיכָה ג) חֲדָשִׁים לְבַקָּרִים. בְּנֵי
נִשָּׂא דְּאֲנּוּן חֲדָשִׁים בְּכָל יוּמָא וְיוּמָא. (דף יט ע"ב) מֵאִי
טַעְמָא, רַבָּה אֲמוּנַתְךָ, רַבָּה אִיהוּ וְלֹא זְעִירָא.

רַבָּה אֲמוּנַתְךָ וְדָאִי רַבָּה דִּיכָלָא לְנִטְלָא כָּל בְּנֵי

לשון הקודש

אש אוכלת, אוכלת אותו. ואחר כך חוזרים כמו מקדם ומצטירים בלבושיהם, ולכן אין להם עמידה כמו הדמיות הללו שלמעלה, ועל זה פתוב (איכה ג) חדשים לבקרים, בני אדם שהם חדשים בכל יום ויום. מה הטעם רבה אמונתך? רבה היא ולא קטנה.

רבה אמונתך, ודאי גדולה, שיכולה לקחת כל בני העולם ולהכלילם בתוכה

בין אדם למטה יש לו דמות וציור, ואינו בקיום כמו של אלה שלמעלה. ציור ודמות שלמעלה מצטירים בציוריהם כמו שהיו בלי מלבוש אחר להצטור, ולכן הם בקיום תמיד. הציור של אדם למטה, מצטירים בציוריהם במלבוש ולא בגון אחר. ולכן עומדים בקיום של זמן ועדן, ובכל לילה ולילה מתפשט רוח מהמלבוש הזה ועולה ולמעלה. ואותה

עֲלֵמָא וְלֹא־אֲכַלְלָא לֹון בְּגִוּוּזָה עֲלָאָה וְתַתְּאָה. אֶתֶר רַב
 וּסְגִי אִיהוּ דְכְּלִיל כְּלָא וְלֹא אֶתְמַלְיָא יִתִיר. וְרָזָא דָּא
 כָּל הַנְּחָלִים הַזֹּלְכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינְנוּ מְלֵא
 (קהלת א) וְגו' אֶזְלִי לְגַבֵּי יַמָּא וַיִּמָּא נָטִיל לֹון וְאָכִיל לֹון בְּגִיּוּזָה
 וְלֹא אֶתְמַלְיָא. וּבִתֶּר אֶפְיִק לֹון בְּמִלְקָדְמִין וְאֶזְלִי.
 וּבְגִין דָּא רַבָּה אָמוּנְתָךְ.

בְּיוֹמָא דָּא כְּתִיב כִּי טוֹב כִּי טוֹב תִּירִי זְמַנִּי. בְּגִין
דְּיוֹמָא דָּא אֶחֱיד לְתֵרִין סְטָרִין וְאַפְרִישׁ
מַחְלֻקָתָא. אָמַר לְהַאי סְטָרָא כִּי טוֹב וְלְהַאי סְטָרָא
כִּי טוֹב וְאַסְפִּים בִּינֵייהוּ. וּבְגִין כְּךָ אֵית בֵּיה תֵרִין
זְמַנִּין וַיֹּאמֶר וַיֹּאמֶר. הֲכָא רָזָא דְשָׂמָא דְאַרְבַּע אֲתוּן
גְּלִיפָא מִחֻקְקָא סְלִיק לְתֵרִיסַר אֲתוּן בְּאַרְבַּע דְּיוֹקְנִין
בְּאַרְבַּע סְטָרִין רָשִׁים עַל כּוּרְסֵיָא קְדִישָׁא:

לשון הקודש

בְּגִלל שְׁיוּם הָזֶה אַחוּז לְשַׁנֵּי צַדִּים
 וּמִפְרִיד מַחְלָקָתָא, אָמַר לְצַד זֶה כִּי טוֹב
 וְלְצַד זֶה כִּי טוֹב, וּמַסְפִּים בִּינֵיהֶם. וְלִכְּנֵן
 יֵשׁ בּוֹ פַּעַמִּים וַיֹּאמֶר וַיֹּאמֶר. כָּאֵן הַסּוּד
 שֶׁל שָׁם שֶׁל אַרְבַּע אוֹתוֹת חֻקְקָה
 מִחֻקְקַת עוֹלָה לְשֵׁתִים עֲשָׂרָה אוֹתוֹת
 בְּאַרְבַּע דְּמִיּוֹת בְּאַרְבַּעַה צַדִּים רְשׁוּם
 עַל הַכֶּסֶף הַקְּדוּשׁ.

עֲלִיוּנָה וְתַתְּוּנָה. מְקוּם גְּדוֹל וְרַב הוּא
 שְׁבוּלָל הַכֵּל וְלֹא מִתְמַלָּא יוֹתֵר, וְסוּד זֶה
 – (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים הַזֹּלְכִים אֶל הַיָּם
 וְהַיָּם אֵינְנוּ מְלֵא וְגו'. הַזֹּלְכִים לַיָּם, וְהַיָּם
 לֹוקֵת אוֹתָם וְאוֹכֵל אוֹתָם בְּתוֹכוֹ, וְלֹא
 מִתְמַלָּא. אַתֶּר כְּךָ הוּא מוֹצִיא אוֹתָם כְּמוֹ
 מִקְדָּם וְהוֹלְכִים, וּבְגִלל זֶה רַבָּה אָמוּנְתָךְ.
בְּיוֹם זֶה כְּתוּב כִּי טוֹב כִּי טוֹב פַּעַמִּים.